

ЛІТЕРАТУРА

1. Битяк Ю.П., Константи́н О.В. Правова природа адміністративних договорів. *Вісник Академії правових наук України*. 2001. № 3.
2. Перепелюк В.Г. Адміністративне судочинство: проблеми практики. Київ : Конус-Ю, 2003. 272 с.
3. Куйбіда Р.О. Проблема адміністративного договору у законодавстві, теорії, на практиці. *Право України*. 2009. № 3.
4. Закон про адміністративну процедуру ФРН (VwVfG). URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/vwvfg/>.
5. Закон про адміністративну процедуру Естонії від 6 червня 2001 р. URL: <https://www.riigiteataja.ee/akt/123022011008>.
6. Про загальний адміністративний процес : Закон Республіки Сербія № 18/2016. URL: <http://www.parlament.gov.rs/upload/archive/files/lat/pdf/zakoni/2016/266-16-lat.pdf>.
7. Адміністративний кодекс Республіки Молдова від 19 липня 2018 р. № 116. URL: <http://lex.justice.md/viewdoc.php?Action=view&view=doc&id=376815&lang=2>.
8. Загальний адміністративний кодекс Грузії від 25 червня 1999 р. URL: <https://matsne.gov.ge/ru/document/view/16270?publication=28>.
9. Про адміністративні спори : Закон Румунії № 554/2004 URL: http://www.crj.ro/userfiles/editor/files/LEGE%20nr%20554_ENG.pdf.
10. Про адміністративну процедуру : проект закону України, реєстр. № 9456 від 28 грудня 2018 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=65307.

УДК 342.924

СВІТОВИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД У СФЕРІ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ ІЗ ТВАРИНАМИ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

GLOBAL AND DOMESTIC EXPERIENCE IN THE SPHERE ILL-TREATMENT OF ANIMALS: ADMINISTRATIVE AND LEGAL ASPECTS

Костовська К.М., к.ю.н., доцент,
доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу
Львівський державний університет внутрішніх справ

Дідик Н.І., к.ю.н., доцент,
доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу
Львівський державний університет внутрішніх справ

У статті розглядаються визначені й узагальнені наукові підходи щодо історико-правового аспекту становлення та розвитку адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами в Україні та за її межами. Розглянуто наявні в сучасній правовій науці погляди вчених, які досліджували це питання. Охарактеризовано стан правового регулювання адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами в Україні та за її межами. Зазначено, що внесені зміни до санкції статті за жорстоке поводження із тваринами узгоджуються із закордонним законодавством.

Ключові слова: жорстоке поводження із тваринами, адміністративна відповідальність, тварини, законодавство, стягнення.

В статье рассматриваются определенные и обобщенные научные подходы к историко-правовому аспекту становления и развития административной ответственности за жестокое обращение с животными в Украине и за ее пределами. Рассмотрены существующие в современной правовой науке взгляды ученых, исследовавших этот вопрос. Охарактеризовано состояние правового регулирования административной ответственности за жестокое обращение с животными в Украине и за ее пределами. Отмечено, что внесенные изменения в санкции статьи за жестокое обращение с животными соответствуют зарубежному законодательству.

Ключевые слова: жестокое обращение с животными, административная ответственность, животные, законодательство, взыскания.

The causes of crime and its Individual manifestations have always been and remain an object attention of representatives of various branches of science, on-right before the lawyers. Socio-economic, political and legal conditions of the present require new explanations for the determination of deviant behavior of people, manifestations violence and cruelty, in particular regarding animals.

Cruelty to animals is a sign of a decline in public morality of a society, determines the propensity of people to engage in aggressive behavior, and such leads in the future to criminal behavior against life and health already not animals, but people. The main problem of the spread of ill-treatment of animals is the non-punishment of such actions because of the lack of awareness of law enforcement by their structures, a threat to public morality.

The article deals with definite and generalized scientific approaches to the historical and legal aspect of the formation and development of administrative responsibility for the ill-treatment of animals in Ukraine and abroad. The state of the legal regulation of administrative responsibility for ill-treatment of animals in Ukraine and abroad.

Legislative regulation of administrative liability for ill-treatment of animals abroad, as the rule implies the application of penalties. Given that the main purpose of administrative penalties is the upbringing of the offender, i.e. the formation of his law-abiding behavior, and at the same time the main educational effect is caused to the offender in the execution of individual charges.

First of all, it should be noted that according to administrative legislation in other countries, an alternative sanction for grist is provided for achieving educational effect stockpile handling – usually in the form of corrective works in favor of society. After all, it is during exercise it is possible to realize the degree of its fault, with what the feeling of punishment persists longer than, say, from paying a fine, especially minimal.

Key words: ill-treatment of animals, administrative responsibility, animals, legislation, penalty.

Постановка проблеми. З набуттям тваринами нового статусу все більше уваги привертає питання щодо їх охорони та захисту від жорстокого поводження. Людське суспільство розглядає тварин не тільки як власність, але і як членів родини, розумних істот, що мають стійку емоційну прив'язаність до людей та залежність від них. З огляду на

це, законодавство з метою забезпечення охорони тварин та захисту їх від жорстокого поводження постійно змінюється й удосконалюється. Варто зазначити, що вирішення проблем організаційно-правового захисту тварин активізується в 60-і рр. ХХ ст., поступово змінює вектор із захисту тварин до питання їхнього благополуччя.

Європейська спільнота довела свій намір щодо захисту тварин шляхом ухвалення п'яти основних конвенцій, як-от: Європейська конвенція про захист тварин під час міжнародного перевезення (1968 р.); Європейська конвенція про захист тварин, що утримуються на фермах (1976 р.); Європейська конвенція про захист тварин, призначених для забою (1979 р.); Європейська конвенція про захист хребетних тварин, що використовуються для експериментів та інших наукових цілей (1986 р.); Європейська конвенція про захист домашніх тварин (1987 р.).

Ухвалення міжнародних правових актів у цій сфері послужило каталізатором для відповідних зрушень у законодавчому процесі України, і 21 лютого 2006 р. ухвалено Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження», що стало надзвичайно важливим кроком у соціально-правовому полі України, який свідчить про суттєві зрушення в менталітеті українців. Ухваленням цього Закону Україна продемонструвала усвідомлення соціальної значущості проблеми жорстокого поводження із тваринами та нагальної необхідності їх захисту. Водночас ухвалення цього Закону зумовило необхідність узгодження національного законодавства з ним через численні правові колізії, відсутність термінологічної єдності в нормативно-правових актах із зазначеної проблематики, недосконалість системи органів публічного адміністрування в цій сфері, недовіра інституту юридичної відповідальності за відповідні правопорушення тощо.

Ступінь розробленості проблеми. Науково-теоретичним підґрунтям дослідження адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами є праці вітчизняних та закордонних учених у галузі теорії права, адміністративного права та процесу, а саме: В. Авер'янова, Н. Бондаренко, О. Бандурки, В. Бевценка, В. Гарашука, І. Головака, І. Голосніченка, А. Данилевського, Д. Калмикова, Н. Коваленко, Т. Коломоєць, В. Колпакова, А. Комзюка, Т. Кравцової, О. Кузьменко, В. Морозової та інших. Проте необхідність дослідження окремих, невивчених аспектів даного питання зумовлює актуальність обраної теми.

Мета статті полягає в з'ясуванні особливостей адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами шляхом порівняльно-правової характеристики законодавства України й інших країн, розроблення науково обґрунтованих пропозицій з удосконалення вітчизняного законодавства та практики його застосування.

Виклад основного матеріалу. В Європі перші законодавчі акти стосовно захисту тварин від жорстокого поводження уклали ще на початку XIX ст. Новатором стала Великобританія, де відповідний закон ухвалено 1822 р. Це спонукало до ухвалення відповідного законодавства в таких англійських країнах, як Канада, Південно-Африканська Республіка й Австралія. Однак у Сполучених Штатах Америки (далі – США) відповідний закон ухвалено лише 1930 р. У 1833–1840 рр. відповідне законодавство також ухвалили в Німеччині, Швейцарії та скандинавських країнах. Сьогодні спеціальне законодавство, спрямоване на захист тварин від жорстокого поводження, є в Австралії, Алжирі, Афганістані, Гаїті, Індонезії, Іспанії, Італії, Казахстані, Канаді, Киргизстані, Коста-Риці, Кот-д'Івуарі, Латвії, Литві, Македонії, Нігерії, Сан-Марино, Словаччині, Словенії, Судані, Таїланді, Фінляндії, Франції. У XX ст. питання захисту тварин від жорстокого поводження вишло на міжнародний рівень. 1 січня 1982 р. ухвалено Всесвітню хартію природи, 13 листопада 1987 р. – Європейську конвенцію про захист домашніх тварин. Вирізняють дві основні тенденції щодо поводження із тваринами. Перша полягає в наданні тваринам певних прав. Більш радикальні прихильники цієї теорії наполягають на тому, що тварини взагалі не можуть розглядатися як об'єкти власності, не можуть використовуватися для отримання їжі, одягу, у наукових експериментах тощо. Менш ради-

кальний підхід полягає в необхідності створення комфортних умов утримання для тварин. Друга концепція ґрунтується на тому, що тварини не можуть мати права, оскільки не здатні керуватися мораллю й укладати будь-який суспільний договір. Прихильники цієї позиції здебільшого є послідовниками теорії І. Канта, який стверджував, що жорстокість до тварин шкодить і самій людині, бо «жорстокість до тварин суперечить зобов'язанням людини щодо самої себе, тому що вбиває в ній співчуття до чужих страждань, яке дуже корисно у відносинах з іншими людьми» [1]. Загалом, світ сприйняв останню концепцію, яка відображена і в законодавстві України.

До основних законодавчих актів України щодо захисту тварин від жорстокого поводження насамперед варто віднести Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» [2], Кримінальний кодекс України [3] та Кодекс України про адміністративні правопорушення [4]. У ст. 2 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» зазначено, що нормативно-правове регулювання захисту тварин від жорстокого поводження здійснюється законами України «Про тваринний світ», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про ветеринарну медицину», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про захист населення від інфекційних хвороб» та ін.

Жорстоке поводження із тваринами суперечить сформованим у суспільстві фундаментальним принципам гуманного ставлення до тварин та чинному законодавству. Зокрема, це зазначено в ст. 35 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», яка передбачає настання кримінальної й адміністративної відповідальності за порушення вимог даного Закону в частині жорстокого поводження із тваринами.

Розглядаючи проблему відповідальності за жорстоке поводження із тваринами, необхідно передусім дати визначення цим поняттям. Відповідно до Закону, тварини – це біологічні об'єкти, що відносяться до фауни: сільськогосподарські, домашні, дикі, зокрема домашня і дика птиця, хутрові, лабораторні, зоопаркові, циркові; дикі тварини – тварини, природним середовищем існування яких є дика природа, зокрема ті, які перебувають у неволі чи напіввільних умовах; домашні тварини – собаки, коти й інші тварини, що протягом тривалого історичного періоду традиційно утримуються і розводяться людиною, а також тварини видів чи порід, штучно виведених людиною для задоволення естетичних потреб і потреб у спілкуванні, що зазвичай не мають життєздатних диких популяцій, які складаються з особин з аналогічними морфологічними ознаками, існують тривалий час в їх природному ареалі; сільськогосподарські тварини – тварини, що утримуються та розводяться людиною для отримання продуктів і сировини тваринного походження; безпритульні тварини – домашні тварини, що залишилися без догляду людини або утворили напіввільні угруповання, здатні розмножуватися поза контролем людини [2].

Закон визначає як жорстоке таке поводження із тваринами, зокрема безпритульними, яке спричинило мучення, завдало їм фізичного страждання, тілесних ушкоджень, каліцтва або призвело до загибелі, насильству тварин одна на одну та на інших тварин, вчинене з хуліганських чи корисливих мотивів, залишення домашніх та сільськогосподарських тварин напризволяще, зокрема порушення правил утримання тварин.

У ст. 7 зазначеного Закону визначено загальні правила утримання тварин, що виключають жорстокість. Так, відповідно до положень цієї статті Закону, умови утримання тварин повинні відповідати їхнім біологічним, видовим та індивідуальним особливостям.

9 квітня 2015 р. Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного світу» № 322–VIII, яким

передбачила адміністративну відповідальність за виготовлення, збут, зберігання чи рекламу заборонених знарядь добування (збирання) об'єктів тваринного або рослинного світу, за порушення правил утримання диких тварин у неволі або в напіввільних умовах, за порушення порядку придбання, збуту чи розповсюдження об'єктів тваринного світу [5]. Крім того, цим Законом доповнено Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» нормою, яка забороняє руйнування або в інший спосіб пошкодження, ліквідацію природних місць мешкання диких тварин (нір, барлогів, гнізд тощо) [2].

Отже, законами України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони біорізноманіття» [6] та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного світу» [5] внесено доповнення в чинне законодавство, що регулює відносини у сфері поводження із тваринами, що позитивно вплине на захист та збереження тварин, на створення максимально наближених до природних умов існування тваринам, які перебувають у неволі чи напіввільних умовах, а також сприятиме дотриманню принципу гуманного ставлення до тварин. Також такі новації відповідають міжнародним стандартам, зобов'язанням України як сторони Конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі та Європейської конвенції про захист домашніх тварин.

4 серпня 2017 р. в Україні набув чинності Закон «Про посилення кримінальної відповідальності за жорстоке поводження з тваринами». Даним Законом доповнено Кримінальний кодекс України та Кодекс України про адміністративні правопорушення статтею «Жорстоке поводження з тваринами». Якщо розглядати санкцію статті, то можна стверджувати, що відбулися суттєві зміни, які можна прирівнювати до європейських. Отже, побої, знущання над тваринами караються штрафом від 3 400 до 5 100 грн із конфіскацією тварини, якщо наявна загроза її життю. У разі колективних знущань, повторного випадку знущання штраф збільшується з 5 100 грн до 8 500 грн або передбачаний адміністративний арешт до 15 діб із конфіскацією тварини в разі потреби. За задоволення статтевої пристрасті із твариною – штраф від 3 400 до 8 500 грн. Тварину конфіскують.

Якщо поліція кваліфікує жорстоке поводження із твариною за статтею Кримінального кодексу, винуватцю залежно від наслідків (загибель тварини) загрожує позбавлення волі від 6 місяців до 3 років. За вбивство тварини в присутності дитини – позбавлення волі на 3–5 років.

Передбачено також покарання до 8 років позбавлення волі, якщо зловмисник зробив це з особливою жорстокістю (повторно, колективні знущання, стосовно двох і більше тварин).

У більшості цивілізованих країн законодавство щодо прогидії жорстокому поводженню із тваринами передбачає штрафи у великих розмірах. Наприклад, в Італії – до 160 тисяч євро, у Франції – до 30 тисяч, у Великій Британії – 20 тисяч фунтів стерлінгів. Також поширені ув'язнення за такі дії (Велика Британія, Португалія, Італія, Німеччина, Франція, окремі штати США) [7, с. 119].

Законодавче регулювання адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами на території країн Співдружності Незалежних Держав (далі – СНД) здебільшого передбачає застосування штрафних санкцій. Зважаючи на те, що головна мета адміністративно-правових стягнень полягає у вихованні порушника, тобто формуванні в нього законослухняної поведінки, оскільки основний виховний вплив здійснюється на порушника під час застосування окремих стягнень, то варто переглянути зміст адміністративних санкцій, що застосовуються за жорстоке поводження із тваринами. Насамперед варто зазначити, що за адміністративним законодавством країн СНД для досягнення виховного впливу передбачена альтернативна санкція

за жорстоке поводження із тваринами, зазвичай у вигляді виправних («безоплатних») робіт («праці») на користь суспільства. Адже саме під час фізичного навантаження виявляється можливість усвідомити ступінь своєї вини, крім цього, відчуття покарання зберігається довше, ніж, скажімо, від сплати штрафу, мінімального і поготив. Водночас загальною проблемою адміністративної відповідальності і надалі є можливість її диференціації за суб'єктами правопорушень – фізичні особи, посадові (службові) особи та юридичні особи. Так, справді, необхідно диференціювати санкціонування адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами залежно від суб'єкта правопорушення, як це втілено в законодавстві Росії, Молдови, Казахстану й інших країн.

Адміністративними стягненнями за жорстоке поводження із тваринами, за законодавством інших держав СНД, також є штрафні санкції, однак є можливість застосування альтернативної санкції. Наприклад, ст. 157 Кодексу адміністративних правопорушень Республіки Молдови містить 10 частин, але санкції загалом є подібними, тобто у вигляді «штрафу в розмірі від 10 до 20 умовних одиниць або призначення покарання у вигляді безоплатної праці на користь суспільству строком від 40 до 60 годин» (ч. 2 ст. 157 Кодексу адміністративних правопорушень Республіки Молдова). Попри те, що чинний Кодекс адміністративних правопорушень Російської Федерації (далі – РФ) не передбачає відповідальності за жорстоке поводження із тваринами, однак на рівні суб'єктів Федерації діють окремі законодавчі акти, які визначають санкції за вчинення таких дій, якщо вони не підпадають під дію ст. 245 Кримінального кодексу РФ. Водночас виокремлюється адміністративна відповідальність і за законодавством Республіки Білорусь за жорстоке поводження із тваринами. Наприклад, за вчинення правопорушення, передбаченого ст. 15.45 Кодексу Республіки Білорусь про адміністративні правопорушення, застосовується адміністративна відповідальність у вигляді штрафу в розмірі від 10 до 30 базових величин або адміністративний арешт. Адміністративним законодавством Казахстану прямо не передбачена відповідальність за жорстоке поводження із тваринами, однак вчинення дій, зазначених у ч. 2 ст. 298 Кодексу про адміністративні правопорушення Республіки Казахстан, яка має назву «Незаконне полювання, використання тваринного світу», призводить до накладення на фізичних осіб адміністративного стягнення у вигляді штрафу в розмірі «від 7 до 15 місячних розрахункових показників» із конфіскацією знарядь лову тварин, транспортних засобів та інших предметів або без такої. Зокрема, варто уваги той факт, що лише за Кодексом про адміністративні правопорушення Республіки Білорусь передбачено настання адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами для фізичних осіб віком від 14 років (ч. 2 ст. 4.3.) [8, с. 76].

У контексті запропонованих змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення акцентуємо увагу на тому, що ст. 89 «Жорстоке поводження з тваринами» зазначає лише собак та котів, але деякі особи утримують й інших домашніх та навіть хижих тварин, які внаслідок недбалості господарів можуть опинитися на свободі. Тому доцільно розглянути можливість заміни в назві та тексті статті згадки про собак чи котів формулюванням «домашніх чи диких тварин».

Доречно згадати про діяльність зоозахисних організацій та порядок і механізм усилювання безпритульних тварин, про розроблення та функціонування програми зі створення розгалуженої мережі притулків для безпритульних тварин.

Висновки. Отже, Україна однією з останніх в Європі та першою серед країн СНД ухвалила спеціальний законодавчий акт, метою якого є захист від страждань і загибелі тварин унаслідок жорстокого поводження з ними, захист

їхніх природних прав та укріплення моральності й гуманності суспільства. До видів підстав адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами належать такі: фактичні, юридичні, процесуальні. Підкреслимо, що фактичною підставою для адміністративної відповідальності за жорстоке поводження із тваринами є склад реально вчиненого правопорушення, щодо якого доведена вся необхідна сукупність передбачених законом елементів і за вчинення якого в законі передбачено конкретні санкції.

Обґрунтовано, що додатковими юридичними підставами в деяких країнах СНД (Республіка Молдова та Республіка Білорусь), крім тих, які є в адміністративному законодавстві України, є: вчинення жорстокого поводження із тваринами групою осіб та повторне притягнення протягом року до адміністративної відповідальності особи, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за правопорушення щодо жорстокого поводження із тваринами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Верейці О. Відповідальність за жорстоке поводження з тваринами. *Юридичний радник*. 2014. № 4 (76). URL: <http://yurradnik.com.ua>.
2. Про захист тварин від жорстокого поводження : Закон України від 21 лютого 2006 р. № 3447-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2006. № 27. Ст. 230.
3. Кримінальний кодекс України / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № № 25–26. Ст. 131.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1984. № 51. Ст. 1122.
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного світу : Закон України від 9 квітня 2015 р. № 322-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 25. Ст. 194.
6. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони біорізноманіття : Закон України від 9 квітня 2015 р. № 322-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 25. Ст. 195.
7. Шуміло О. Особливості детермінації жорстокого поводження з тваринами. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія «Право». 2016. Вип. 36. Том 2. С. 117–122.
8. Бондаренко Н. Порівняльно-правова характеристика адміністративних стягнень за жорстоке поводження з тваринами (за законодавством України та окремих країн СНД). *Юридична наука* : науковий юридичний журнал. 2012. № 3. С. 74–79.

УДК 342.922

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕДУРИ РЕАЛІЗАЦІЇ АРЕШТОВАНОГО НЕРУХОМОГО МАЙНА ЧЕРЕЗ ЕЛЕКТРОННІ ТОРГИ

FEATURES OF THE ADMINISTRATIVE PROCEDURE FOR IMPLEMENTATION OF THE PROCESSED NON-CURRENT PROPERTY THROUGH ELECTRONIC BIDDINGS

Круговий О.О., здобувач кафедри адміністративного та митного права
Університет митної справи та фінансів

У статті розкриваються особливості адміністративної процедури реалізації арештованого нерухомого майна через електронні торги. Процедура реалізації арештованого нерухомого майна шляхом е-торгів, здавалось би, є більш-менш врегульованою, однак є низка прогалин у законодавстві щодо її підготовчих етапів та моментів, через які можна по-різному тлумачити дії виконавців і саму процедуру реалізації арештованого нерухомого майна боржника. Так, у разі реєстрації неповнолітньої дитини в житловому приміщенні боржника процедура реалізації такого майна стає майже неможливою. Або, наприклад, у разі порушення процедури оцінки нерухомого майна можливі наслідки у вигляді скарг на дії виконавця або визнання судовим порядком звіту про оцінку нерухомого майна недійсним, що також ускладнює подальше здійснення процедури.

У зв'язку із зазначеним необхідно змінити підхід як до підготовчих етапів процедури звернення стягнення на майно боржника, так і до подальшої реалізації такого майна на е-торгах. Необхідно звернути увагу на наявні у виконавчому провадженні проблеми, окреслити їх, що допоможе виявити прогалини законодавства та вдосконалити положення законів.

Ключові слова: адміністративні процедури, адміністративні процедури реалізації арештованого нерухомого майна через електронні торги, орган виконавчої влади, стадії, суб'єкти публічної адміністрації.

В статье раскрываются особенности административной процедуры реализации арестованного недвижимого имущества на электронных торгах. Процедура реализации арестованного недвижимого имущества на электронных торгах, казалось бы, более-менее урегулирована, но существуют пробелы в законодательстве, касающиеся ее подготовительных этапов и моментов, из-за которых можно по-разному истолковывать действия исполнителей и саму процедуру арестованного недвижимого имущества должника. Так, в случае регистрации несовершеннолетнего ребенка в жилом помещении должника процедура реализации такого имущества становится почти невозможной. Или, например, в случае нарушения процедуры оценки недвижимого имущества должника возможны последствия в виде жалоб на действия исполнителя или признание в судебном порядке отчета об оценке про недвижимого имущества недействительным, что также усложняет дальнейшее выполнение процедуры.

В связи с вышеуказанным необходимо изменить подход к подготовительным этапам указанной процедуры и к реализации упомянутого имущества на е-торгах. Необходимо обратить внимание на наличие в исполнительном производстве проблемы, описать их, что поможет устранить пробелы в законодательстве и усовершенствовать его.

Ключевые слова: административные процедуры, административные процедуры реализации арестованного недвижимого имущества через электронные торги, орган исполнительной власти, стадии, субъекты публичной администрации.

The article reveals the peculiarities of the administrative procedure for the realization of arrested real estate through electronic trades. The procedure for realizing arrested immovable property through e-commerce would seem to be more or less settled, however, the preparatory stages for its actual implementation contain a number of gaps in the law and the points by which it is possible to interpret the actions of both the executors differently and the procedure of implementation of the arrested real estate of the debtor. So, in the case of the registration of a minor